

Sp. zn. 6302/2018/VOP/MKZ
Č. j. KVOP-4727/2020
Datum 6. února 2020

Vážená paní
Dipl.- Pol. Jana Maláčová, MSc.
ministřyně
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčnickém právu 1/376
128 01 Praha 2

Vážená paní ministřyně,

obracím se na Vás ve věci podnětu paní A., bytem xxxx (dále jen „stěžovatelka“), které Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Brně (dále jen „úřad práce“), neposkytl příspěvek na podporu regionální mobility – příspěvek na dojížděku (dále jen „příspěvek na dojížděku“).

Věc jsem již zákonem stanoveným způsobem řešila s úřadem práce. Své závěry ze šetření a zjištěná pochybení podrobně shrnuji v příložené zprávě o šetření a závěrečném stanovisku.

Opatření k nápravě, která úřad práce v této věci provedl, nepovažuji za dostatečná, proto Vás o případu vyrozumívám podle § 20 odst. 2 písm. a) zákona o veřejném ochránci práv.¹

Úřad práce přijal již na základě mých závěrů uvedených ve zprávě o šetření dílčí opatření k nápravě v tom směru, že bude do budoucna podrobněji a přesněji popisovat důvody pro zamítnutí jednotlivých žádostí, aby byl pro žadatele výsledek jednání o jejich žádosti srozumitelný a přesvědčivý. Mnou navržené opatření, aby znovu posoudil žádost stěžovatelky a poskytl jí příspěvek na dojížděku, neboť splnila podmínky stanovené ve formuláři žádosti včetně podmínky délky pracovního poměru, však neakceptoval.

Ve vyjádření k závěrečnému stanovisku ředitel Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Brně Ing. Josef Bürger uvedl, že úřad práce si vždy byl plně vědom, zejména při projednání žádosti stěžovatelky hodnotící komisí APZ, že stěžovatelka splnila dobu trvání pracovního poměru 6 měsíců. Současně dodává, že hodnotící komise s prokazatelnou znalostí délky pracovního poměru stěžovatelky přesto dospěla ke stanovisku, že poskytnutí příspěvku nedoporučuje vzhledem k délce pracovního poměru, čímž je míněno, že pracovní poměr byl sjednán toliko na dobu 6 měsíců a 4 dny. Uvedl, že kontaktní pracoviště Úřadu práce České republiky ve Vyškově se vyjádřilo, že v době posuzování žádosti považovalo za účelné, efektivní a hospodárné poskytnout příspěvky na dojížděku na pracovní poměry na dobu neurčitou či určitou, ale s délkou pracovního poměru alespoň na jeden rok, aby tak poskytnutým příspěvkem přispělo

---

1 Zákon č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů.

k výraznější stabilizaci podpořené osoby na trhu práce. Odmítl se proto ztotožnit s mým závěrem, že úřad práce nesprávně posoudil splnění podmínky délky trvání pracovního poměru stěžovatelky.

Znovu také argumentuje tím, že úřad práce příspěvkem na dojížděku uchazeče o zaměstnání podpořit může, nikoli musí. Z ustanovení směrnice² nevyplývá, že pokud uchazeč stanovené podmínky splní, úřad práce by měl žádosti vyhovět. Směrnice stanoví, že žadatel může být příspěvkem na přestěhování podpořen za současného splnění vyjmenovaných podmínek.

Připustil, že formulace uvedená ve vyrozumění o nevyhovění žádosti byla stručná a nepřesná, proto mohla stěžovatelka nabýt dojmu, že úřad práce její žádost nesprávně vyhodnotil. Uzavřel, že úřad práce v případě stěžovatelky postupoval v souladu se zákonem a vnitřními předpisy, nejednal v rozporu s právem, proto nemůže mnou navržené opatření k nápravě akceptovat.

S postupem úřadu práce se i nadále neztotožňuji.

Pro poskytnutí příspěvku stanovilo ministerstvo podmínky, které dále rozpracovalo generální ředitelství Úřadu práce České republiky. Nezpochybňuji, že žadatel obecně nemá zákonný nárok na poskytnutí příspěvku APZ. Pokud však splní stanovené podmínky, měl by úřad práce žádosti o příspěvek vyhovět.

Z vyrozumění se stěžovatelka dozvěděla, že jí nebylo vyhověno, protože nesplnila podmínku délky trvání pracovního poměru. **Tuto podmínku však jednoznačně splnila, neboť sjednaný pracovní poměr měl trvat déle než 6 měsíců, jak vyžaduje směrnice.** Pokud směrnice stanovila 6 měsíců trvání pracovního poměru jako období minimální, pak ho jistě považuje za dostatečně dlouhé a „stabilní“.

Úřad práce opomněl, že žadatelka byla v evidenci dlouhodobě od roku 2001 s několika přetržkami a ani za pomoci úřadu práce se jí nepodařilo nalézt vhodné délce trvající zaměstnání. Zaráží mě, že když se stěžovatelce podařilo konečně najít po absolvování rekvalifikačního kurzu „Strážný“ práci v Brně na pozici vrátná – pracovnice ostrahy, úřad práce vyhodnotil, že poskytnutí příspěvku na dojížděku z místa bydliště do tohoto zaměstnání není ani hospodárné, ani efektivní, a odmítl stěžovatelku příspěvkem podpořit.

Trvám na tom, že stěžovatelka splnila podmínky pro poskytnutí příspěvku včetně podmínky minimální délky pracovního poměru. Nevyhovění žádosti o příspěvek na dojížděku neopodstatňuje ani dodatečné obecné vysvětlení, že úřad práce hodnotil splnění i jiných podmínek než jen podmínky délky pracovního poměru, protože postrádá individuální posouzení a přiléhavé vysvětlení situace stěžovatelky.

---

2 Směrnice generální ředitelky Úřadu práce České republiky č. 10/2016, Postup Úřadu práce České republiky při realizaci pilotního nástroje poskytování příspěvku na podporu regionální mobility (dále také „směrnice“).

Vážená paní ministryně, podle § 20 odst. 2 písm. a) zákona o veřejném ochránci práv Vás vyrozumívám o případu a žádám, abyste se vyjádřila k postupu úřadu práce v této věci. Uvítám, pokud Vaše vyjádření obdržím do 30 dnů ode dne doručení tohoto dopisu.

Děkuji Vám za spolupráci.

S pozdravem

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

Přílohy

Zpráva o šetření ze dne 18. 4. 2019

Vyjádření úřadu práce ze dne 15. 5. 2019

Závěrečné stanovisko ze dne 11. 10. 2019

Vyjádření úřadu práce ze dne 7. 11. 2019